Antonija Galić

Pošiljatelj: info@odvjetnica-mihelcic.hr
Poslano: Tuesday, September 13, 2022 2:24 PM
Prima: Antonija Galić
Predmet: Ružica Budimilić
Privici: Presuda VTS Budimilić.pdf; Ružica Budimilić punomoć.pdf; HZMO.pdf

Poštovana kolegice,

obraćam Vam se ovim putem u zastupanju Ružice Budimilić, Vukovarska 6, Rijeka, u nastavku ukratko pojašnjavam problematiku radi koje me gospođa kontaktirala.

Iz meni dostupne dokumentacije razvidno je da su 22.05.1998. godine Glumina banka d.d., Podružnica Rijeka, kao Banka i Trgovina „Edi i Dino", Rijeka, kao korisnik kredita i Tomislav Budimilić, kao jamac platac sklopili Ugovor o kratkoročnom kreditu.

Zbog neplaćanja anuiteta sukladno ugovoru, Banka je pokrenula više ovršnih postupaka, i to: protiv Ružice Budimilić, kao vlasnice obrta te protiv Tomislava Budmilića.

Visoki trgovački sud je u predmetu Glumina banka d.d. protiv Tomislava Budimilića dana 6. veljače 2020. donio presudu kojim je ukinuo platni nalog sadržan u Rješenju o ovrsi broj: Ovrv-297/01, u bitnome iz sljedećih razloga:

1. u postupku je utvrđeno da Glumina banka d.d. nije ispunilo svoju obvezu, odnosno da Ružici Budimilić tužitelj nikada nije stavio sredstva iz ugovora o kreditu na raspolaganje
2. ugovor o kreditu nikada nije bio sklopljen jer je sklopljen od strane neovlaštene osobe, a Ružica Budimilić isti nikada nije odobrila.

Dostavljam u privitku presudu VTS-a, vidjeti stranicu 4.

Istovremeno, još 2000. godine pokrenut je ovršni postupak protiv Ružice Budimilić te se istoj zapljenjuju iznosi mirovine. Od dokumentacije dostavljam Obavijest HZMO-a o provedbi postupka obustave iz mirovine od 10.11.2021.

Konkretno, zanimalo bi me koje postupke su, prema Vašim saznanjima, pokrenuli kolege odvjetnici koji su ranije zastupali gđu. Budimilić protiv Glumina banka d.d.-a, odnosno koji su aktualni sporovi te postoji li mogućnost povlačenja ovrhe od strane Banke te povrata nezakonito zaplijenjenih iznosa u izvansudskom postupku.

Stojim na raspolaganju za dogovor.

Ostajem s poštovanjem,

Odvjetnički ured Mia Mihelčić
+385 91 182 9818
info@odvjetnica-mihelcic.hr

02 -03- 2020

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 48 Pž-58/2020-2

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, sudac Josip Turkalj, u pravnoj stvari tužitelja GLUMINA BANKA d.d., OIB 82806041381, Zagreb, Trpinjska 9, kojeg zastupa punomoćnik Josip Tabak, odvjetnik u Zagrebu, Jordanovac 113/II, protiv tuženika TOMISLAVA BUDIMILIĆA, OIB 06364993218, Rijeka, Narodnog ustanka 6, kojeg zastupa punomoćnik Alen Ivković, odvjetnik u Rijeci, Užarska 28, radi isplate iznosa od 146.726,83 kn, odlučujući o tuženikovoj žalbi protiv presude Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-2347/2017 od 15. studenog 2019., 6. veljače 2020.

presudio je

Preinačuje se presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-2347/2017 od 15. studenog 2019. u točkama I., II. i IV. izreke te sudi:

1. Ukida se platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi Općinskog suda u Rijeci poslovni broj Ovrv-297/01 od 6. ožujka 2001. u dijelu u kojemu je naloženo tuženiku platiti tužitelju iznos od 146.726,83 kn (stočetrdesetšesttisućasedamstodvadesetšest kuna i osamdesettri lipe), kao i naknaditi troškove ovršnog postupka u iznosu od 6.680,58 kn (šesttisućašestoosamdeset kuna i pedesetosam lipa), te se tužbeni zahtjev odbija kao neosnovan.

2. Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev koji glasi:
„Nalaže se tuženiku platiti tužitelju zakonske zatezne kamate za razdoblje do 31. prosinca 2007. po stopi određenoj čl. 1. Uredbe o visini stope zatezne kamate, od 1. siječnja 2008. do 31. srpnja 2015. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena, a od 1. kolovoza 2015. do isplate po stopi koja se određuje uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotnih poena, a koja kamate na iznos od 131.694,45 kn teče od 2. siječnja 2000. do isplate, na iznos od 15.032,38 kn od 10. veljače 2000. do isplate i na trošak ovršnog postupka od 6.680,58 kn od 15. studenog 2019. do isplate, sve u roku od osam dana.“

3. Nalaže se tužitelju naknaditi tuženiku troškove parničnog postupka u iznosu od

4. Odbija se kao neosnovan tuženikov zahtjev za naknadu troškova parničnog postupka u iznosu od 14.060,50 kn.

Obrazloženje

Presudom Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-2347/2017 od 15. studenog 2019. održan je na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi Općinskog suda u Rijeci poslovni broj Ovrv-297/01 od 6. ožujka 2001. u dijelu u kojemu je naloženo tuženiku platiti tužitelju iznos od 146.726,83 kn, kao i naknaditi troškove ovršnog postupka u iznosu od 6.680,58 kn (točka I. izreke), jednako kao što mu je i naloženo platiti zatezne kamate na iznose glavnice i troškova ovršnog postupka od dospijeća do 31. prosinca 2007. po stopi određenoj čl. 1. Uredbe o visini stope zatezne kamate, a od 1. siječnja 2008. do isplate po stopi iz čl. 29. st. 2. ZOO-a koja se primjenjuje u ostalim odnosima (točka II. izreke), dok je tužiteljev zahtjev za plaćanjem zateznih kamata na iznos od 15.032,38 kn za razdoblje od 2. siječnja 2000. do 9. veljače 2000. odbijen kao neosnovan (točka III. izreke). Pored toga, naloženo je tuženiku naknaditi tužitelju troškove parničnog postupka u iznosu od 33.161,02 kn sa zateznim kamatama od 14. studenog 2019. do isplate (točka IV. izreke).

Iz obrazloženja te presude proizlazi da je tuženik dužan platiti tužitelju iznos od 146.726,83 kn iz Ugovora o kratkoročnom kreditu broj IK-98053 od 22. svibnja 1998. kao jamac platac. O troškovima postupka odlučeno je na temelju odredbe čl. 154. st. 1. Zakona o parničnom postupku.

Protiv prvostupanjske presude tuženik je podnio žalbu kojom ju pobija u točkama I., II. i IV. izreke zbog svih žalbenih razloga. U žalbi navodi da tuženik nije imao ovlaštenje za sklapanje Ugovora o kratkoročnom kreditu broj IK-98053 od 22. svibnja 1998. u ime njegove supruge kao korisnice kredita te da tužitelj po osnovi tog ugovora nije isplatio ugovoreni iznos. Predlaže preinačiti pobijanu presudu, a podredno ukinuti i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje. Potražuje trošak žalbenog postupka.

Odgovor na žalbu nije podnesen.

Žalba je osnovana.

Ispitavši pobijanu presudu na temelju odredbe čl. 365. st. 1. i 2. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13 i 89/14; dalje: ZPP) u granicama razloga navedenih u žalbi, te pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava (čl. 356. ZPP-a), ovaj sud nalazi da je prvostupanjski sud iz činjenica što ih je utvrdio izveo nepravilan zaključak o postojanju drugih činjenica te je pogrešno primijenio materijalno pravo.

Prvostupanjski sud nije počinio niti jednu bitnu povredu odredaba parničnog postupka na koju ovaj sud pazi po službenoj dužnosti.

U ovoj pravnoj stvari tužitelj zahtijeva isplatu iznosa od 146.726,83 kn iz Ugovora o kratkoročnom kreditu broj IK-98053 od 22. svibnja 1998. (dalje: Ugovor o kreditu) od tuženika kao jamca platca.

Među strankama je bilo sporno je li Ugovor o kreditu sklopljen te je li novčani iznos korisnici kredita Ružici Budimilić, vlasnica obrta „Trgovina Edi i Dino“, stavio na raspolaganje.

Prvostupanjski je sud na temelju činjenice da je tuženik imao u posjedu pečat obrta svoje supruge Ružice Budimilić, zaključio da mu ga je ona stavila na raspolaganje zbog čega je tuženik imao ovlaštenje da u njezino ime sklopi Ugovor o kreditu.

Prema odredbi čl. 84. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 53/91, 73/91, 3/94, 111/93, 107/95, 7/96 i 91/96; dalje: ZOO) ugovor kao i drugi pravni posao može se poduzeti i preko zastupnika (st. 1.). Ovlaštenje za zastupanje temelji se na zakonu, statutu ili drugom općem aktu, aktu nadležnog organa ili na izjavi volje zastupanog - punomoć (st. 2.).

Kada je ugovor sklopljen preko zastupnika, tada je teret dokaza da je zastupnik imao ovlaštenje za zastupanje na onome tko se na ugovor poziva. Ovdje je to bilo na tužitelju koji svoje potraživanje temelji na Ugovoru o kreditu. Dakle, na tužitelju je u smislu odredbe čl. 219. st. 1. i čl. 7. st. 1. ZPP-a bio teret dokaza (pozitivne činjenice) da je tuženik imao ovlaštenje sklopiti Ugovor o kreditu u ime svoje supruge Ružice Budimilić kao vlasnice obrta „Trgovina Edi i Dino“, odnosno da ju je bio ovlašten zastupati.

Tužitelj nije predložio nikakve dokaze iz kojih bi proizlazilo da je tuženik imao ovlaštenje za zastupanje svoje supruge Ružice Budimilić prilikom sklapanja Ugovora o kreditu, a sama činjenica posjedovanja pečata obrta nije dovoljna za formiranje zaključka o postojanju takvog ovlaštenja, o čemu je i sam tužitelj trebao voditi računa jer je on kao banka prilikom sklapanja ugovora o kreditu dužan postupati s povećanom pažnjom prema pravilima struke i običajima (pažnja dobrog stručnjaka). Pri tome je potrebno naglasiti da nije odlučno što prvostupanjski sud nije povjerovao iskazima tuženika i svjedokinje Ružice Budimilić kako tuženik nije imao ovlaštenje sklopiti Ugovor o kreditu u njezino ime, kada za suprotno uvjerenje tužitelj nije predložio dokaze (npr. punomoć kojim je tuženik opunomoćen za sklapanje Ugovora o kreditu u ime svoje supruge ili saslušanje djelatnika tužitelja koji je bio nazočan prilikom njegova sklapanja).

Prema tome, prvostupanjski sud je na temelju činjenice da je tuženik posjedovao pečat obrta supruge Ružice Budimilić, izveo nepravilan zaključak da je samo zbog toga imao ovlaštenje u njezino ime sklopiti Ugovor o kreditu, iako su tuženik i njegova supruga iskazivali suprotno.

Odredbom čl. 88. st. 1. ZOO-a kojom je propisano da ugovor što ga neka osoba sklopi kao punomoćnik u ime drugoga bez njegova ovlaštenja obvezuje neovlašteno zastupanog samo ako on ugovor naknadno odobri.

Niti na okolnost naknadnog odobrenja Ugovora o kreditu od strane Ružice Budimilić tužitelj nije predložio nikakve dokaze. Štoviše, nije niti činjenično tvrdio da je Ružica Budimilić naknadno odobrila ugovor pa makar i konkludentnim radnjama u smislu odredbe čl. 28. st. 1. ZOO-a, što bi npr. bilo otplata kredita. Upravo suprotno, u postupku je utvrđeno da je tuženik kao jamac platac djelomično platio iznos od 65.698,53 kn na ime povrata kredita, a ne Ružica Budimilić

Prema odredbi čl. 88. st. 2. i 3. ZOO-a strana s kojom je ugovor sklopljen može zahtijevati od neovlašteno zastupanog da se u primjerenom roku izjasni da li ugovor odobrava, a ako neovlašteno zastupani ni u ostavljenom roku ugovor ne odobri, smatra se da ugovor nije ni sklopljen.

Budući da je Ugovor o kreditu s korisnicom kredita Ružicom Budimilić kao vlasnicom obrta „Trgovina Edi i Dino" sklopljen od strane neovlaštene osobe te ga ona nije naknadno odobrila, to ugovor o kreditu nije bio sklopljen pa stoga ne postoji obveza tuženika kao jamca platca na vraćanje novčanog iznosa po osnovi Ugovora o kreditu sukladno odredbi čl. 997. i 1001. st. 1. ZOO-a.

Uostalom, sve i da je Ugovor o kreditu sklopljen s Ružicom Budimilić, tužbeni zahtjev bi bio neosnovan jer tužitelj nije ispunio svoju obvezu iz odredbe čl. 1065. ZOO-a te joj kao korisnici kredita nije stavio na raspolaganje novčani iznos iz tog ugovora.

Naime, odredbom čl. 1065. ZOO-a propisano je da se ugovorom o kreditu banka obvezuje da korisniku kredita stavi na raspolaganje određeni iznos novčanih sredstava, na određeno ili neodređeno vrijeme, za neku namjenu ili bez utvrđene namjene, a korisnik se obvezuje da banci plaća ugovorenu kamatu i dobiveni iznos novca vrati u vrijeme i na način kako je utvrđeno ugovorom.

S obzirom na utvrđenu činjenicu da je tužitelj novčanim iznosom iz Ugovora o kreditu, izjavom o prijeboju od 22. svibnja 1998. zatvorio dugovanje koje je tuženik kao korisnik kredita iz Ugovora o kratkoročnom kreditu broj IK-960166 imao prema tužitelju, ocjena je ovog suda da time Ružici Budimilić novčani iznos na koji je kredit odobren nije stavljen na slobodno raspolaganje.

Općenito govoreći u praksi banaka stavljanje novčanih sredstava na raspolaganje korisniku kredita može se sastojati u tome da se po zahtjevu korisnika kredita zatvori obveza iz ranijeg ugovora o kreditu, pa čak i obveza drugog nekog dužnika. Međutim, u konkretnom slučaju iz Ugovora o kreditu proizlazi da banka odobrava korisniku kredita za obrtna sredstva iznos od 160.000,00 kn što je 44.271,05 DEM obračunato po srednjem tečaju Hrvatske narodne banke na dan zaključenja ugovora, što je suprotno onome što je banka napravila s tim novčanim iznosom - prebila ga s onim što je njoj dugovao tuženik kao korisnik kredita iz drugog ugovora, tj. Ugovora o kratkoročnom kreditu broj IK-960166. Za napomenuti je da takav prijeboj niti ne proizvodi učinke sukladno odredbi čl. 336. ZOO-a zbog odsutnosti pretpostavke uzajamnosti (tužitelj je prebio svoje potraživanje koje ima prema tuženiku kao korisniku kredita iz Ugovora o kratkoročnom kreditu broj IK-960166, s onim što je dugovao Ružici Budimilić kao korisniku kredita iz Ugovora o kreditu koji je predmet ovog spora).

Stoga, budući da je tužitelj svoj tužbeni zahtjev temeljio isključivo na činjeničnim navodima prema kojima zahtijeva isplatu od tuženika kao jamca platca iz Ugovora o kreditu sklopljenog s njegovom suprugom Ružicom Budimilić kao korisnicom kredita (kojom činjeničnom osnovom je sud vezan), to ga iz ranije navedenih razloga nije bilo moguće prihvatiti kao osnovan u smislu odredbe čl. 1065. u vezi s čl. 997. ZOO-a, a niti po nekoj drugoj pravnoj osnovi.

Slijedom svega navedenog na temelju odredbe čl. 373. t. 2. ZPP-a odlučeno je kao u izreci ove presude.

Budući da je po preinačenoj tužbi sada tuženik u cijelosti uspio u sporu s glavnim zahtjevom, trebalo mu je na temelju odredbe čl. 154. st. 1. u vezi s čl. 166. st. 2. ZPP-a dosuditi troškove parničnog postupka.

Tuženiku je sukladno odredbi čl. 155. ZPP-a priznat trošak sastava podneska u kojem je sadržan prijedlog za ukidanje potvrde pravomoćnosti te prigovor protiv rješenja o ovrsi u iznosu od 3.125,00 kn prema Tbr. 13/1 OT, sastav žalbe protiv rješenja od 17. listopada 2016. u iznosu od 3.125,00 kn prema Tbr. 13/1 OT, pristup ročištu 11. rujna 2017. u iznosu od 1.250,00 kn prema Tbr. 9/2 OT, pristup ročištu 9. travnja 2018., 29. svibnja 2018. i 12. srpnja 2018. u iznosu od po 2.500,00 kn za svako prema Tbr. 9/1 OT, sastav podneska od 5. lipnja 2019. u iznosu od 2.500,00 kn prema Tbr. 8/1 OT, sastav žalbe protiv pobijane presude u iznosu od 3.125,00 kn prema Tbr. 10/1 OT, sve to uvećano za PDV od 25% u iznosu od 5.156,25 kn, što ukupno iznosi 25.781,25 kn. Tuženiku pripada pravo i na trošak sudske pristojbe za prigovor protiv rješenja o ovrsi u iznosu od 1.993,00 kn te sudske pristojbe na žalbu protiv pobijane presude u iznosu od 3.634,00 kn. Stoga, sveukupno je tuženiku trebalo dosuditi trošak parničnog postupka u iznosu od 31.408,25 kn.

Suprotno tome, nije mu priznat trošak zastupanja na ročištu 11. rujna 2017. preko dosuđenog iznosa odnosno prema Tbr. 9/1 OT jer se na tom ročištu raspravljalo samo o procesnim pitanjima, kao niti trošak sastava podneska od 17. listopada 2018. koji prema ocjeni ovog suda nije bio potreban za vođenje parnice u smislu odredbe čl. 155. st. 1. ZPP-a. Nadalje, tuženiku nije trebalo priznati niti trošak sudske pristojbe za prigovor protiv rješenja o ovrsi te sudske pristojbe na žalbu protiv pobijane presude preko dosuđenog iznosa, a trošak sudske pristojbe za žalbu protiv rješenja od 17. listopada 2016. uopće budući da se prema Tbr. 3. st. 3. Tarife sudskih pristojbi sadržane u Zakonu o sudskim pristojbama („Narodne novine“ broj: 74/95, 57/96, 137/02, 125/11, 112/12, 157/13 i 110/15) za žalbu protiv rješenja prvostupanjskog suda plaća pristojba samo ako se žalbom pobija rješenje koje podliježe plaćanju pristojbe po Tbr. 2. što ovdje nije slučaj.

Zagreb, 6. veljače 2020.

Sudac
Josip Turkalj

Dokument je elektroni ki potpisan:
JOSIP TURKALJ
Vrijeme potpisivanja:
24-02-2020
07:34:23

DN:
C=HR
O=VISOKI TRGOVA KI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
2.5.4.97=#130D4652393733343933393636353139
L=ZAGREB
S=TURKALJ
G=JOSIP
CN=JOSIP TURKALJ

ODVJETNIČKI URED

ODVJETNIK
ALEN IVKOVIĆ

51000 Rijeka, Užarska 28/IV, HR
tel.++385(0)51 315-777, tel./fax.++385(0)51 313-272
e-mail: alen.ivkovic@pravnik.net ; alen.ivkovic@odvjetnik.org

OPĆINSKI SUD U RIJECI
15 -01- 2008

OPĆINSKI SUD
U RIJECI

Ovršno-pravna stvar: **Posl. broj: Ovrv-298/01**

OVRHOVODITELJ: **GLUMINA BANKA d.d. u stečaju,** Zagreb, Trpinjska 9

OVRŠENIK:
1. **RUŽICA BUDIMILIĆ, vl. «EDI I DINO»,** iz Rijeke, Vukovarska 6,
2. **TOMISLAV BUDIMILIĆ** iz Rijeke, Narodnog ustanka 6,

oboje zastupani po punomoćniku

ODVJETNIK
ALEN IVKOVIĆ
RIJEKA, Užarska 28

PRIJEDLOG ZA UKIDANJE POTVRDE O PRAVOMOĆNOSTI I P R I G O V O R

primjeraka 3
punomoć 2
priloga 1

protiv rješenje OS u Rijeci,
Ovrv-298/01, od 06.03.2001.g.

I Pravomoćnim rješenjem o ovrsi Općinskog suda u Rijeci, poslovni broj Ovrv-298/01, od dana 06. ožujka 2001. godine (u daljnjem tekstu: Rješenje), na temelju vjerodostojne isprave, Ugovora o kratkoročnom kreditu od 22. svibnja 1998. godine i Izvoda iz poslovnih knjiga ovrhovoditelja, određena je ovrha na pokretninama, nekretninama, te novčanim tražbinama ovršenika, radi naplate tražbine ovrhovoditelja u iznosu od 164.312,10 kuna sa ugovorenom kamatom od 27 % godišnje, koja teče od dana 01. siječnja 2000. godine do isplate, troškova ovršnog postupka sa pripadajućom zakonskom zateznom kamatom tekućom od dana podnošenja ovršne isprave pa do isplate.

Odvjetnik : Alen Ivković
Odvjetnički vježbenici : Tamara Juretić, Sunčica Novak
Žiro-račun : 2360000-1100759236 kod ZAGREBAČKA BANKA d.d. Zagreb
JMBG : 0612970320011

II Ovršenici predlažu naslovnom sudu da ukine potvrdu o pravomoćnosti Rješenja i to iz slijedećih razloga.

Odredbom čl. 142. st. 1. Zakona o parničnom postupku (u daljnjem tekstu: ZPP), koji se ima primijeniti temeljem odredbe čl. 19. st. 1. Ovršnog zakona (u daljnjem tekstu: OZ), izričito je predviđeno da će se tužba, platni nalog, presuda i **rješenje** protiv kojih je dopuštena žalba, te pravni lijek dostaviti **osobno** stranci ili njezinu zakonskom zastupniku odnosno punomoćniku.

Stavkom 2. istog članka predviđena je procedura na koji način će se izvršiti dostava ukoliko se osoba kojoj se pismeno mora dostaviti ne zatekne tamo gdje se dostava ima obaviti.

Ovršenicima Rješenje nije osobno dostavljeno, niti im je Rješenje dostavljeno na način kako je predviđeno odredbom čl. 142. st. 2. ZPP-a.

Za postojanje pravomoćnog Rješenja, ovršenici su saznali tek kada je račun preko kojega je poslovao obrt 1.-ovršenika blokiran.

Dokaz: - saslušanje ovršenika

Potom su ovršenici angažirali punomoćnika koji je uvidom u spis naslovnog suda, poslovni broj Ovrv-298/01, utvrdio kako potpisi koji se nalaze na dostavnicama Rješenja nisu potpisi 1. i 2.- ovršenika. Naime, uvidom u potpise 1. i 2. - ovršenika koji se nalaze na punomoćima u privitku ovog prijedloga i usporedbom s potpisima koji se nalaze na dostavnicama, može se utvrditi kako potpisi na dostavnicama nisu potpisi 1. i 2. – ovršenika.

Dokaz: - uvid u spis Ovrv-298/01
- uvid u punomoći
- po potrebi drugi dokazi

Na ovaj način ovršenicima je povrijeđeno pravo na žalbu, odnosno propuštanjem osobne dostave Rješenja istima je uskraćeno pravo sudjelovanja u postupku i pravovremeno izjavljivanje pravnog lijeka, što je rezultiralo pravomoćnošću Rješenja kojim se izravno dira u prava 1. i 2. -ovršenika.

Slijedom navedenog, ovršenici predlažu Općinskom sudu u Rijeci da temeljem odredbe čl. 33. st. 3. Ovršnog zakona, ukine potvrdu o pravomoćnosti Rješenja obzirom da za izdavanje iste potvrde nisu bili ispunjeni zakonom predviđeni uvjeti.

III Ujedno, ovršenici ovim putem izjavljuju **prigovor** protiv Rješenja, pobijajući isto u cijelosti kao nezakonito zbog niže navedenih razloga.

Ovršenici u cijelosti osporavaju navode iz prijedloga za ovrhu, te ističu kako ne postoji njihova obveza da ovrhovoditelju namire tražbinu kako je to navedeno u prijedlogu.

Ovršenici su, naime, u cijelosti ispunili obvezu spram ovrhovoditelja iz Ugovora o kratkoročnom kreditu od dana 22. svibnja 1998. godine. Dapače, isti drže da su tražbinu i preplatili, o čemu ovršenici posjeduju opsežnu dokumentaciju od koje dio dostavljaju u privitku ovog prigovora, dok će preostalu dokumentaciju u tijeku postupka prezentirati sudu i protivnoj strani.

U prilog činjenici da je ovrhovoditelj tražbinu naznačio proizvoljno govori i sadržaj Ugovora o kratkoročnom kreditu od dana 22. svibnja 1998. godine, u kojemu jasno stoji da je ovrhovoditelj odobrio ovršeniku kredit u iznosu od 160.000,00 kuna.

U prijedlogu za ovrhu, ovrhovoditelj međutim, potražuje od ovršenika iznos od 164.312,10 kuna sa ugovorenom kamatom od 27 % godišnje (?), pa stoga ostaje nejasno zbog čega je iznos utužene glavnice veći od iznosa iz Ugovora.

Uzgred se napominje kako zatezna kamata na odmjereni trošak ovršnog postupka teče od dana donošenja rješenja o ovrsi (u konkretnoj situaciji od dana 06. ožujka 2001. godine), a ne od dana kojega proizvoljno naznači ovrhovoditelj.

IV Slijedom iznesenog, **ovršenici predlažu naslovnom sudu da u cijelosti ukine Rješenje o ovrsi, poslovni broj Ovrv-298/01 od dana 06. ožujka 2001. godine, ukine sve provedene radnje i postupak nastavi kao u povodu prigovora protiv platnog naloga.**

<u>Ovršenici potražuju slijedeći trošak:</u>

- trošak sastava ovog podneska	2.750,00 kuna
- PDV	22 %
- materijalni trošak	50,00 kuna
- sudske pristojbe	po odluci suda

1., 2. - OVRŠENIK, p.p.

U Rijeci, dne 11. siječnja 2008. godine

ODVJETNICA MIA MIHELČIĆ
Blaža Polića 12, Rijeka
OIB: 54756623791
mail: info@odvjetnica-mihelcic.hr, broj: 091/1829818

GLUMINA BANKA d.d. u stečaju

STEČAJNA UPRAVITELJICA ANTONIJA GALIĆ KONDŽA

PREDMET: povlačenje ovrhe;

-traži se

Poštovana,

u odnosu na dopis punomoćnika Banke od 28. rujna 2022., Ružica Budimilić očituje se po punomoćnici na sljedeći način.

Naime, točno je da se presuda Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj: Pž-58/2020 od 6. veljače 2020. odnosi na Tomislava Budimilića, budući da je donesena u predmetu u kojem je imenovani sudjelovao u svojstvu tuženika, međutim, nesporno je da su u obrazloženju predmetne presude iznesena stajališta Visokog trgovačkog suda koja se odnose na sporni ugovor o kreditu, isprave na temelju koje se provodi ovrha protiv Ružice Budimilić na mirovini i na nekretnini.

Tako Visoki trgovački sud u obrazloženju presude navodi da ugovor o kreditu nikada nije bio sklopljen, pa stoga da ne postoji obveza tuženika kao jamca platca na vraćanje novčanog iznosa po osnovi predmetnog ugovora.

Drugim riječima, predmetni ugovor nije ništetan, nego je, štoviše, prema stajalištu iz sudske prakse – **nepostojeći** budući da svaki dvostrano obvezni pravni odnos nastaje suglasnošću volja, a u konkretnom slučaju suglasnost volja je izostala.

Nadalje, u obrazloženju spomenute presude navodi se da bi tužbeni zahtjev (svejedno) bio neosnovan budući da tužitelj (Banka) nije ispunio svoju obvezu iz odredbe čl. 1065. ZOO-a te Ružici Budimilić kao korisnici kredita nikada nije stavio na raspolaganje novčani iznos iz tog ugovora.

Da ne postoje dokazi da su sredstva iz Ugovora o kreditu stavljena na raspolaganje Ružici Budimilić odvjetnici Banke (ponovno) potvrđuju u dopisu od 28. rujna 2022. godine.

Ako dokazi da je isplaćen kredit Banke nisu bili dostavljeni u parnici poslovnog broja: P-2347/2017, isti sasvim sigurno neće biti dostavljeni niti u novom parničnom postupku protiv Banke koji Ružica Budimilić ima namjeru pokrenuti, a kojim bi se tražilo utvrđenje da Ugovor o kreditu ne postoji. Sve i da navedeni dokazi postoje, isti neće biti relevantni za ocjenu osnovanosti tužbenog zahtjeva iz sljedećeg razloga.

Naime, budući da je Banka u dopisu od 28. rujna 2022. *implicite* navela da se ugovor ne može smatrati nepostojećim (ili se barem Ugovor o kreditu, prema mišljenju Banke, u konkretnom

ODVJETNICA MIA MIHELČIĆ
Blaža Polića 12, Rijeka
OIB: 54756623791
mail: info@odvjetnica-mihelcic.hr, broj: 091/1829818

slučaju ne bi smatrao nepostojećim), na ovome mjestu, upućuje se na sadržaj presude Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj Rev 207/2010 od 24. veljače 2010.:

„Osnovan je revizijski razlog pogrešne primjene materijalnog prava, a na koji revizijski razlog ovaj sud pazi i po službenoj dužnosti, jer su sudovi prihvatili kao osnovan i tužbeni zahtjev za utvrđenje ništavim spornog ugovora. Naime, u konkretnom slučaju radi se o pretpostavkama iz čl. 88. st. 1. i 3. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine", broj 53/91, 73/91, 58/93, 111/93, 3/94, 107/95, 7/96, 91/96, 112/99, 129/00 i 88/01 – dalje: ZOO) **gdje je ugovor sklopila kao punomoćnik u ime drugoga osoba bez njegova ovlaštenja, a neovlašteno zastupani nisu naknadno odobrili ugovor, slijedom čega ugovor nije niti sklopljen. Dakle, ne radi se uopće o sklopljenom ugovoru, slijedom čega isti niti ne može biti ništav, već je nepostojeći i bez ikakvih pravnih učinaka.**“, a koje je stajalište ponovljeno u brojnim kasnijim rješidbama, primjerice, novijoj presudi Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj: Rev 1468/2013-2 od 11. prosinca 2018. godine.

Ružica Budimilić se po punomoćniku odlučila obratiti Odboru vjerovnika prije pokretanja predmetnog postupka, iako je izgledan uspjeh u budućoj parnici, obzirom na činjenicu da postupak ovrhe traje već preko dvadeset godina i istoj je u interesu čim prije okončati navedeni postupak, obzirom što sama činjenica vođenja ovršnog postupka predstavlja za imenovanu neizmjerno psihičko opterećenje.

Uzgred se napominje da članovi obitelji imenovane, posebno njezina dva sina Dino i Edi Budimilić, smatraju da je zbog činjenice što je Banka nastavila voditi ovršni postupak protiv imenovane, posebice nakon donošenja presude VTS-a koja je spomenuta na više mjesta u ovome i prethodno poslanome dopisu, slučaj njihove majke atraktivan za predstavljanje široj javnosti, a isti raspolažu platformama putem kojih bi navedeno učinili dostupnim javnosti, budući da se, sasvim sigurno, radi o postupanju koje je protivno moralu društva.

Imenovani bi bili spremni suzdržati se od objave predmetnih informacija ukoliko bi Banka, odnosno, stečajni upravitelj uz suglasnost Odbora vjerovnika povukao ovršne prijedloge protiv Ružice Budimilić.

U navedenome smislu ističe se da je mišljenje punomoćnika Banke indikativno, međutim, konačna odluka o prijedlogu odluka iz dopisa od 23. rujna 2022. je na Odboru vjerovnika, u smislu članka 230. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj: 71/15, 104/17, 36/22).

Ukoliko Odbor vjerovnika ne bi dao suglasnost u odnosu na predložene odluke, utoliko će Ružica Budimilić pokrenuti odgovarajući postupak pred sudom na prednje opisani način.

Još uvijek smo otvoreni, u cilju brzog rješavanja predmetne problematike – na eventualne pregovore i kontra-prijedloge stečajne upraviteljice i Odbora vjerovnika.

U iščekivanju Vašeg cijenjenog odgovora, ostajemo s poštovanjem,

Ružica Budimilić p.p.

Mia Mihelčić

Digitally signed by Mia Mihelčić
Date: 2022.10.05 11:07:58 +02'00'

U Rijeci, 4. listopada 2022.

ODVJETNICA MIA MIHELČIĆ
Blaža Polića 12, Rijeka
OIB: 54756623791
mail: info@odvjetnica-mihelcic.hr, broj: 091/1829818

GLUMINA BANKA d.d. u stečaju

STEČAJNA UPRAVITELJICA ANTONIJA GALIĆ KONDŽA

PREDMET: **povlačenje ovrhe**;

-traži se

Poštovana,

obraćam Vam se ovim putem kao punomoćnica Ružice Budimilić, OIB: 61692697891, Rijeka, Vukovarska 6 u vezi ovršnih postupaka u tijeku protiv imenovane, i to ovrhe na ½ dijela nekretnine k.č.br. 607 u zk.ul. 931 k.o. Supetarska draga pri Zemljišnoknjižnom odjelu Rab Općinskog suda u Crikvenici:

- 8. Suvlasnički dio: 236/1000 ETAŽNO VLASNIŠTVO (E-1)

povezano s vlasništvom posebnog dijela STAN OZNAKA 1 koji se nalazi u prizemlju objekta i sastoji se od dvije spavaće sobe, dnevnog boravka sa kuhinjom, kupaonicom, hodnika, spremišta i loggie sveukupne netto korisne površine 67,46 m2 u elaboratu etažnog vlasništva sve označeno brojem 1 te na

- mirovini imenovane.

Prije svega, držimo važnim uvodno, prije iznošenja konkretnih prijedloga, pojasniti kronologiju predmetnih ovršnih postupaka.

Naime, dana 22.05.1998. godine Glumina banka d.d., Podružnica Rijeka sklopilo je s Trgovinom „Edi i Dino" (dakle – *ne* Ružicom Budimilić, o čemu više *infra*), kao Korisnikom kredita i Tomislavom Budimilićem, kao jamcem platcem Ugovor o kratkoročnom kreditu (dalje u tekstu: Ugovor ili Ugovor o kreditu) kojim se Banka obvezala staviti na raspolaganje kratkoročni kredit za obrtna sredstva u iznosu od 160.000,00 kuna.

Nedugo nakon sklapanja predmetnog Ugovora, Glumina banka d.d., sada već u stečaju, podnijela je protiv ovršenika Ružice Budimilić te Tomislava Budimilića ovršni prijedlog radi donošenja rješenja o ovrsi na pokretninama, nekretninama te pljenidbe plaće ovršenika solidarno, u povodu kojega prijedloga je izdano Rješenje o ovrsi dana 6. ožujka 2001. godine.

Ovršenici su, putem punomoćnika, podnijeli Prijedlog za ukidanje potvrde pravomoćnosti i prigovor protiv Rješenja o ovrsi te je Općinski sud u Rijeci dana 20. travnja 2017. pod posl.br.: Ovrv-297/01, u odnosu na Tomislava Budimilića stavio izvan snage rješenje o ovrsi te se postupak nastavio kao u povodu prigovora protiv platnog naloga pred Trgovačkim sudom u Zagrebu pod posl.br.: P-2347/2017, a u povodu žalbe pred Visokim trgovačkim sudom.

ODVJETNICA MIA MIHELČIĆ
Blaža Polića 12, Rijeka
OIB: 54756623791
mail: info@odvjetnica-mihelcic.hr, broj: 091/1829818

Konačno, Visoki trgovački sud donio je dana 6. veljače 2020. godine presudu posl.br.: Pž-58/2020 kojom je *ukinut* platni nalog sadržan u Rješenju o ovrsi posl.br.: Ovrv-297/01 u odnosu na drugoovršenika.

U obrazloženju predmetne presude je utvrđeno:

„Prema tome, prvostupanjski sud je na temelju činjenice da je tuženik posjedovao pečat obrta supruge Ružice Budimilić, izveo nepravilan zaključak da je samo zbog toga imao ovlaštenje u njezino ime sklopiti Ugovor o kreditu, iako su tuženik i njegova supruga iskazivali suprotno.".

Pojašnjenja radi, Ružica Budimilić iskazivala je da **nije potpisala sporni Ugovor o kreditu**, što je Tomislav Budimilić potvrdio te je naveo da se u rubrici „korisnik kredita" nalazi njegov potpis.

Nadalje, iz obrazloženja predmetne presude slijedilo bi:

„Budući da je Ugovor o kreditu s korisnicom kredita Ružicom Budimilić kao vlasnicom obrta „Trgovina Edi i Dino" sklopljen od strane neovlaštene osobe te da ona nije naknadno odobrila, **to ugovor o kreditu nije bio sklopljen** pa stog da ne postoji obveza tuženika kao jamca platca na vraćanje novčanog iznosa po osnovi Ugovora o kreditu sukladno odredbi čl. 997. i 1001. st. 1. ZOO-a.".

Konačno, sud zaključuje:

„Uostalom, **sve i da je Ugovor o kreditu sklopljen s Ružicom Budimilić, tužbeni zahtjev bi bio neosnovan jer tužitelj nije ispunio svoju obvezu iz odredbe čl. 1065. ZOO-a te joj kao korisnici kredita nije stavio na raspolaganje novčani iznos iz tog ugovora**.".

Drugim riječima, u tijeku je postupak ovrhe na nekretnini i mirovini Ružice Budimilić, iako je u pravomoćnoj presudi utvrđeno, upravo u odnosu na sporni Ugovor o kreditu - da isti nikada nije sklopljen, niti potpisan po imenovanoj, niti je Banka stavila na raspolaganje sredstva iz Ugovora o kreditu?!

Da bi stvar bila apsurdnija, sam Ugovor o kreditu sklopljen je između stranaka „Trgovina Edi i Dino", kao korisnikom kredita, dakle, *nije niti teoretski* sklopljen s Ružicom Budimilić, nego s obrtom čiji je imenovana bila vlasnik.

Obrt niti prema aktualnim propisima, niti prema propisima koji su vrijedili 1998. u vrijeme sklapanja Ugovora nije kao entitet imao pravnu osobnost, nego je, sukladno definiciji iz članka 1. stavka 1. Zakona o obrtu („Narodne novine" broj: 77/93, 42/95, 88/95, 24/96, 57/96, 75/96, 82/96, 90/96, 67/97):

„(1) Obrt u smislu ovoga Zakona je samostalno i trajno obavljanje dopuštenih gospodarskih djelatnosti u skladu s člankom 2. ovoga Zakona od strane fizičkih osoba sa svrhom postizanja dobiti koja se ostvaruje proizvodnjom, prometom ili pružanjem usluga na tržištu.".

Nesporno je da *vlasnik* obrta odgovara za obveze obrta solidarno, neograničeno, cijelom svojom imovinom, međutim, formalnopravno, ako vlasnik obrta nije označen kao ugovorna strana, ugovor je **ništetan**, odnosno – **nepostojeći budući da je osnovna pretpostavka za zasnivanje dvostranog obveznopravnog odnosa postojanje dvije ugovorne strane, a Ružica Budimilić se u Ugovoru o kreditu nigdje ne spominje kao ugovorna strana**.

ODVJETNICA MIA MIHELČIĆ
Blaža Polića 12, Rijeka
OIB: 54756623791
mail: info@odvjetnica-mihelcic.hr, broj: 091/1829818

Rezimirajući prednje navedeno:

-Ugovor o kreditu je nepostojeći iz razloga što je pogrešno označena kao ugovorna strana obrt te je, dodatno, u obrazloženju pravomoćne presude konstatirano da je isti nepostojeći iz više razloga, i to:

-jer Ružica Budimilić nikada nije potpisala isti te

-sredstva iz Ugovora o kreditu nikada nisu stavljena na raspolaganje niti Tomislavu Budimiliću niti Ružici Budimilić,

usprkos čemu su i danas u tijeku ovršni postupci, i to ovrhom na idealnom suvlasničkom dijelu imenovane i na mirovini imenovane.

Čak i u nedavnoj korespondenciji putem elektroničke pošte (od 20. rujna 2022.), jedna od ranijih punomoćnica Banke navela je da za potrebe postupka koji se vodio pred sudom u Zagrebu (radi se o postupku posl.br.: P-2347/2017), Banka *nije uspjela pronaći dokumentaciju vezanu uz isplatu kredita i dokaz o isplati* radi čega činjenicu isplate kredita Banka nije uspjela dokazati u postupku.

U odnosu na potonje, Visoki trgovački sud je u obrazloženju presude naveo da je iz Izjave o prijeboju od 22. svibnja 1998. godine priležeće spisu razvidno da je Glumina banka d.d. predmetnim Ugovorom o kreditu *zatvorilo* obveze Tomislava Budimilića po ranije sklopljenom Ugovoru o kreditu broj: 960166 te da *de facto* nije isplatilo iznos koje se obvezalo isplatiti prema spornom Ugovoru o kreditu od 22. svibnja 1998.; **sud zaključuje da takav prijeboj ne proizvodi pravne učinke sukladno članku 336. ZOO-a zbog odsutnosti pretpostavke uzajamnosti**.

Prema tome, konstatacija odvjetnice iz mail-a od 20. rujna 2022. iz koje se iščitava da bi Banka dostavom dokumentacije *dokazala* da su sredstva stavljena na raspolaganje pod uvjetom da je dokumentacija sačuvana, bila bi pravno nevažna za procesnu poziciju Banke u sporu P-2347/2017 jer je Banka nezakonito izvršila prijeboj potraživanja na temelju jednostrane izjave-

S druge strane, spomenuta konstatacija je indikativna budući da čini nespornim (ako je i bilo sporno) da dokumentacija kojom bi Banka dokazala da je stavljen kredit na raspolaganje **ne postoji**, što suštinski i formalnopravno u potpunosti korespondira s pravomoćnom odlukom Visokog trgovačkog suda.

Iz potvrde HZMO-a od 10. studenog 2021. Klase: 140-01/21-21/03327356204-BG slijedilo bi da je do današnjeg dana ovršen iznos od 469,72 kuna s računa Ružice Budimilić, dakle, može se reći da, obzirom na visinu preostalog iznosa dugovanja imenovane – predmetni iznos **nikada neće biti ovršen**.

S druge strane, radi naplate dugovanja po predmetnom – nepostojećem Ugovoru – vodi se i postupak ovrhe na nekretnini. Budući da je predmet ovrhe **½ idealnog suvlasničkog dijela nekretnine koja u naravi predstavlja stan – i više je nego očito da će ovrha na predmetnoj nekretnini ostati bezuspješna**.

Ovršenica ne raspolaže vrijednim pokretninama, prema tome, ne postoji nikakva mogućnost ovrhovoditelja da će u konačnici naplatiti predmetno dugovanje.

ODVJETNICA MIA MIHELČIĆ
Blaža Polića 12, Rijeka
OIB: 54756623791
mail: info@odvjetnica-mihelcic.hr, broj: 091/1829818

Međutim, sama činjenica vođenja ovršnog postupka tijekom proteklih dvadesetak godina, aktualne zapljene iznosa s mirovine ovršenice i činjenica da se ovrha vodi na suvlasničkom dijelu nekretnine koju ista smatra svojim domom – predstavlja za ovršenicu izniman emocionalni pritisak zbog čega ista ima suicidalne misli.

Ružica Budimilić, a u tome ima podršku članova obitelji, spremna je pokrenuti odgovarajuće postupke radi ispravljanja nanesene nepravde.

Međutim, isto tako bi bila spremna uzdržati se od pokretanja odgovarajućih postupaka ukoliko bi Banka, odnosno stečajni upravitelj uz suglasnost Odbora vjerovnika povukao ovršne prijedloge protiv Ružice Budimilić.

Praktično govoreći, na navedeni način se Banci ne čini nikakva financijska šteta jer je očito da će ostati neuspješna u provođenju ovrhe, a s druge strane – anulira namjeru pokretanja postupaka protiv društva, odnosno odgovornih osoba.

Slijedom navedenoga, poziva se Naslov da sa sadržajem ovoga dopisa upozna Odbor, odnosno Skupštinu vjerovnika i predloži istome da, na temelju ovlaštenja iz članka 98. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj: 71/15, 104/17, 36/22) Odbor vjerovnika Glumina banka d.d. u stečaju donese sljedeću:

o d l u k u

1. Odobrava se stečajnoj upraviteljici da **povuče prijedlog** za ovrhu na **mirovini** Ružice Budimilić, OIB: 61692697891, Rijeka, Vukovarska 6 te na **½ idealnog suvlasničkog dijela nekretnine** k.č.br. 607 u zk.ul. 931 k.o. Supetarska draga pri Zemljišnoknjižnom odjelu Rab Općinskog suda u Crikvenici, i to:

8. Suvlasnički dio: 236/1000 ETAŽNO VLASNIŠTVO (E-1)

povezano s vlasništvom posebnog dijela STAN OZNAKA 1 koji se nalazi u prizemlju objekta i sastoji se od dvije spavaće sobe, dnevnog boravka sa kuhinjom, kupaonicom, hodnika, spremišta i loggie sveukupne netto korisne površine 67,46 m2 u elaboratu etažnog vlasništva sve označeno brojem 1.

2. Nalaže se stečajnoj upraviteljici da izvrši **otpis potraživanja** Glumina banka d.d. u stečaju prema Ružici Budimilić, OIB: 61692697891, Rijeka, Vukovarska 6.

U cilju rješavanja predmetne problematike, iskazali bismo volju i interes da prisustvujemo sjednici Odbora vjerovnika na kojoj će se raspravljati i odlučivati o ovome pitanju, spremni smo ponuditi Odboru vjerovnika sve informacije kojima raspolažemo i iznaći način da se predmetna situacija riješi na način koji bi bio zadovoljavajući za obje zainteresirane strane.

U iščekivanju Vašeg cijenjenog odgovora, otvoreni za daljnje eventualne pregovore, ostajemo s poštovanjem,

Ružica Budimilić p.p.

Mia Mihelčić
Digitally signed by Mia Mihelčić
Date: 2022.09.23 13:19:14 +02'00'

U Rijeci, 23. rujna 2022.

Prilozi:

ODVJETNICA MIA MIHELČIĆ
Blaža Polića 12, Rijeka
OIB: 54756623791
mail: info@odvjetnica-mihelcic.hr, broj: 091/1829818

-punomoć

-presuda Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj: Pž-58/2020 od 6. veljače 2020.

-Ugovor o kratkoročnom kreditu od 22. svibnja 1998.

-dopis HZMO-a od 5. studenog 2021.